

gen, Enaste hon Gubben och starkade lagen,
 Tillade honom mung lyten och lad; Drist bara
 teg och brad.

23. Om någon vill weta Hwem wisan distat
har, Så är det lilla Erik, Som är en duktig
Karl, Ly pengar jemt han har.

Rostar 1 st. banto.

Den Zedje.
Gama 101011.

• v l i a g a o m q n ⑤

ଉଦ୍ଧୃତଃ ସାମୁଦ୍ରଃ ।

It en uring ralle, Som es troc en menteban,
Sallat af itt fläkte.

GS 1455

Syra nya och nöjsamma

Wisor,

Den 17de Febr.

Gudfare Wisa.

Den Andra.

Gudmors Wisa.

Den Fredje.

Gamla Didrik,

Den Fjerde.

Erst Munter.

MEISS 1847,
von H. G. Deurell.

1. När jag vid ditt dö, min Son, Stod att
 för dig swara, Beswade jag huld och mån Din
 din karndom trara; Du blir snart en stor per-
 son, Låser snällt för Presten Herrans bön, Guds
 bud och Tron: Gif nu att till resten.
 2. Guld och gårdar Dig en gång Egen mö-
 da gifve, Gullra råd i enkel Sång Guffars gä-
 wa blifvel Saknar du, att dem förstå, Annu
 mögnadt funne, Till sin tid, min Son, ända göm
 dem i ditt minne!
 3. Lär dig, tidigt i din wår, Sky och hata
 flåden: Wärdet man af Klädren får, Lumpnast
 är af wården. Granna spännen, ring och ur
 Lyfa wäl på balen; Men der står en Björn på
 lur, när du går ur salen.
 4. Gelft i måttlighetens Frets Sök ditt sällskap
 finna: Dgat skäddar bäst tillfreds hwad man sjelf
 kan winna. Tarslig boning, sparsamt bord, Mors
 och dötnars snällhet, Fromma hjertan, glada ord
 Göra lifwets sällhet.
 5. Sök ett lefnadstillstånd nå, Lagom afunds-
 wärdigt: Stort palats får halfbygd stä, Mått-
 ligt hus blir färdigt. Den, som åter, Klost för-
 nöjd, Semt hwad han behöfwer, Vinner det, och
 till sin fröjd, Merendels litet öfwer.
 6. Arbetsam och full af hopp, Finn all möda
 liten; Spelen går så wänlig opp, När hon lyser
 fliten. Skad framsteg, Skad ro, Sörre fröjd af

Den Första.

Gudfars Wisa.

1. När jag vid ditt dö, min Son, Stod att
för dig swara, Beswade jag huld och mån Din
din karndom trara; Du blir snart en stor per-
son, Låser snällt för Presten Herrans bön, Guds
bud och Tron: Gif nu att till resten.
2. Guld och gårdar Dig en gång Egen mö-
da gifve, Gullra råd i enkel Sång Guffars gä-
wa blifvel Saknar du, att dem förstå, Annu
mögnadt funne, Till sin tid, min Son, ända göm
dem i ditt minne!
3. Lär dig, tidigt i din wår, Sky och hata
flåden: Wärdet man af Klädren får, Lumpnast
är af wården. Granna spännen, ring och ur
Lyfa wäl på balen; Men der står en Björn på
lur, när du går ur salen.
4. Gelft i måttlighetens Frets Sök ditt sällskap
finna: Dgat skäddar bäst tillfreds hwad man sjelf
kan winna. Tarslig boning, sparsamt bord, Mors
och dötnars snällhet, Fromma hjertan, glada ord
Göra lifwets sällhet.
5. Sök ett lefnadstillstånd nå, Lagom afunds-
wärdigt: Stort palats får halfbygd stä, Mått-
ligt hus blir färdigt. Den, som åter, Klost för-
nöjd, Semt hwad han behöfwer, Vinner det, och
till sin fröjd, Merendels litet öfwer.
6. Arbetsam och full af hopp, Finn all möda
liten; Spelen går så wänlig opp, När hon lyser
fliten. Skad framsteg, Skad ro, Sörre fröjd af

7. När jag vid ditt dö, min Son, Stod att
för dig swara, Beswade jag huld och mån Din
din karndom trara; Du blir snart en stor per-
son, Låser snällt för Presten Herrans bön, Guds
bud och Tron: Gif nu att till resten.
 8. Guld och gårdar Dig en gång Egen mö-
da gifve, Gullra råd i enkel Sång Guffars gä-
wa blifvel Saknar du, att dem förstå, Annu
mögnadt funne, Till sin tid, min Son, ända göm
dem i ditt minne!
 9. Lär dig, tidigt i din wår, Sky och hata
flåden: Wärdet man af Klädren får, Lumpnast
är af wården. Granna spännen, ring och ur
Lyfa wäl på balen; Men der står en Björn på
lur, när du går ur salen.
 10. Gelft i måttlighetens Frets Sök ditt sällskap
finna: Dgat skäddar bäst tillfreds hwad man sjelf
kan winna. Tarslig boning, sparsamt bord, Mors
och dötnars snällhet, Fromma hjertan, glada ord
Göra lifwets sällhet.
 11. Sök ett lefnadstillstånd nå, Lagom afunds-
wärdigt: Stort palats får halfbygd stä, Mått-
ligt hus blir färdigt. Den, som åter, Klost för-
nöjd, Semt hwad han behöfwer, Vinner det, och
till sin fröjd, Merendels litet öfwer.
 12. Arbetsam och full af hopp, Finn all möda
liten; Spelen går så wänlig opp, När hon lyser
fliten. Skad framsteg, Skad ro, Sörre fröjd af

10. Jag gick der up på golvstret, funderade up-

pa, Så spände jag till dörran, Så läsen gick i

10. Jag gick der up på golvstret, funderade up-
på, Så spände jag till dörran, Så läsen gick i
frå, Så x.
11. Länsmannen i Drussjö, Han ställde till en
skall; Jag började att undra, Om han skulle
gå wall Om x.
12. Min mor hon bor på skansen, Hon har
en liten krog, Jag satt i hennes källare, Och
lappa mina skor, Allt medan Länsmän for.
13. Min resa war från Dalarne, till Norrige
att bese, Och när jag kom på wägen, Så fick
jag sitta ner, Så x.
14. Pengarne jag druckit upp, Och ringen
har jag gömt, Nu torde de så wänta, För allt
det de ha dömt, För x.
15. Alla Carlsta herrar, De wilja mig så wäl
De sade stackars Erik, Nu slå de dig ihjäl, Nu x.
16. Alla lle drängar de woro 25, Och piskat
har jag alla, Så när som enda en, Så när x.
17. Alla Carlsta flickor, De stodo i en ring,
De sade stackars Erik, Som förr har varit min,
Som x.
18. Min bror han bor på Högen, Kanhända
han är dödd; Han ligger i arresten, På watten
och på bröd, På x.
19. Jag har en bror i Gefle, Han står sig
mycket wäl; Han ljuder till att gömma så myc-
ket som jag stjäl, Så x.
20. När som jag låg i arrästen, Då led jag
mycken nöd; Nu får jag stjåla penningar, och
äta kött och bröd; Och x.